

A i B

Actio in Basilica

Ročník V.

číslo

4

Bulletin farnosti Narodenia Panny Márie vo Vranove n/T - Sever

14. 2. 2016 — 27. 2. 2016

SLOVO NA ÚVOD

Nastal ďalší Pôst v našom živote. Ježiš, „plný Ducha Svätého“, odchádza na púšť. Ježiš je sám a zápasí s ťažkými podmienkami púšte. Postí sa, cíti hlad a je pokúšaný. Koho z nás už neoslovil diabol? A vieme to iba my, on a Boh, ako sme reagovali. Ako často sme sa vrhli z chrámu na zem v presvedčení, že sa nám nič nemôže stať! Toto pokušenie sa volá spoliehanie sa na Božie milosrdenstvo. Diabol ho v našom prípade však formuluje iným spôsobom: Máš strach spáchať hriech? Je to maličkosť. Kofkí pred tebou to urobili! A čo sa stalo? Nič! Nezahynuli ani sa neprepadli do pekla. Alebo: Bojíš sa? Váhaš? Čoho sa ľakáš? Dnes zhrešíš, zajtra sa vyspovedáš. Ak zajtra zhrešíš, pozajtra sa vyspovedáš. Myslíš, že nedosiahneš odpustenie? Ale kdeže! Ved' Boh je milosrdný, on ti uzná, že môžeš padnúť.

Pokušenie však môže vyzerať aj inak: Myslíš si, že pre nejakú maličkosť by ťa Boh zatratil? Ale to vôbec nie je logické. Boh nemôže byť taký ukrutný. To iba farári nás strašia. Spoločnosť sa na Božie milosrdenstvo nám našepkáva aj takéto pokušenie: Boh predvída tvoju krehkosť, veď on ťa takého stvoril a vložil do teba všetky telesné sily. Práve preto Kristus za teba zomrel na kríži. Keď ty zhrešíš, iba potvrdíš, že nezomrel

nadarmo. Spoznali sme sa? Koľkokrát diabol takto alebo podobne pokúšal aj nás? Koľkokrát zvíťazil? Keď diabol pokúša, musíme sa brániť. Ako? Recept nám dáva sám Ježiš. Najdôležitejšia obrana je modlitba. Aká bola jeho modlitba? Nie minútová ani v polospanku, ani ako neužitočná povinnosť, ale vytrvalý dialóg s Bohom, napojený na neho. To je najlepšia obrana proti diabolským pokúšeniam.

O svätej Brigite sa hovorí, že jednej noci ju veľmi pokúšal diabol. Ale jej viera, nádej a láska k Bohu boli také silné, že hoci sa jej diabol zjavil v ošklivej ľudskej podobe, nebála sa ho. Ba čo viac, chytila sa s ním za pasy a bojovala s ním. V istej chvíli na neho z celej sily skríkla: „Kto si vlastne, že mi chceš tak zle, že ma zvädzaš k takým odporným veciam?!“ „Ja“, odpovedal diabol, „som chlad...“ Boh je teplo a láska, diabol je chlad a nenávisť. Dobré vieme, že nikdy nespí, obchádza ako revúci lev a hľadá, koho by zožral. Chystá nám rozličné skúšky, a ako v nich obstojíme, záleží iba na nás. Ježiš sa nám ponúka za pomocníka v pokúšeniach a odporúča nám vytrvalú a sústredenú modlitbu, ktorá je napojená na Boha. S pomocou Ježišovho receptu riešime všetky pokúšenia, ktoré na nás doľahnú aj v tomto týždni.

O. Rastislav Ivanecký OSPPE, farár

LIST Z KAZACHSTANU

Obr: Sestry karmelitánky pri požehnaní základného kameňa kostola.

Ponúkame našim čitateľom mimoriadne číslo AiB – akoby na doznívanie návštevy relikvií sv. Terézie z Lisieux v našom meste, na posilnenie jej odkazu pre dnešné časy, aj keď sa v texte jej meno neobjaví. Je to list z Kazachstanu, kde v klauzúre karmelitánskeho kláštora v Oziornom už 9. rok sestry karmelitánky naplňajú misijnú túžbu sv. Terezky: „ísť do celého sveta...“; a zároveň hovorí o praktickom ekumenizme, o nárokoch a hĺbke zasväteného života. Písala ho matka Johanka, ktorú si niektorí pútnici do Čenstochovej pamätáme z kláštora na Jasnej Hore a iní o nej možno počuli. Adresátom listu, napísaného a odoslaného práve pred rokom, ale aktuálneho aj dnes, je náš brat Artur; s jeho súhlasom uverejňujeme z neho aspoň časť:

KARMEL, OZIORNOJE **Veľký pôst 2015**

„Naším dobrom – je dielo Vykúpenia, ktoré má počiatok v životodarnej Trojici a k nám zostupuje skrze kríž a zmŕtvychvstanie Božieho Baránka.“ (Sv. Ján Pavol II.)

Milý brat Artur, milovaní, drahí priatelia!

Čas beží, vymedzený liturgickým kalendárom... Vstúpili sme už do obdobia Veľkého pôstu. Z Karmelu v stepi spájame sa s Vami v prežívaní tých nepochopiteľných, veľkých tajomstiev našej viery; pripájame sa z misijnej zeme, kde je stále „veľa srdc, ktoré čakajú na Evanjelium...“ Ďakujeme za prejavy srdečnosti, /.../ za modlitby a akýkoľvek prejav pomoci nám, a tým celému Kazachstanu, na ceste, na púti do Domu Otca, v tej starostlivosti o spásu duší. Ďakujeme Bohu, ktorý je Láskou, ktorý je Svetlom, ňi za Vaše citlivé srdcia, za podporu duchovnú aj materiálnu pre misiu, ktorá nám bola zverená.

MISIA... Keď sa Ježiš ukázal apoštolom po zmŕtvychvstaní, vošiel, hoci dvere boli zatvorené a povedal učeníkom: „Pokoje vám! Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás“ (Jn 20, 21). V srdci Ježišovej misie – od Zvestovania až po ukrižovanie... a až do Zmŕtvychvstania, je človek: každý človek. A cez človeka – národy, všetky národy“ (Ján Pavol II.).

Na tomto pre Kazachstan mimoriadnom mieste, pri Kostole Kráľovnej pokoja, neprestávame úpenlivo prosiť o DAR POKOJA pre každé ľudské srdce; o pokoj na Ukrajine, v Sýrii, Iraku, Nigérii a na toľkých miestach, kde zúria vojny, prenasledovanie kresťanov, mučenie, zotročovanie...

Boží sluha Štefan kardinál Wyszyński, prímás tisícročia, 1. júna 1954 vo svojich *Zápiskoch z väzenia* napísal tieto nádherné slová: „Najväčšou neznámou každého človeka je SRDCE. Také úžasné, že sa o neho stará sám Boh. Také mocné, že sa môže vzoprieť láske Všemohúceho. Také krehké, že ho zamotá do sietí nejedna slabosť. Také bláznivé, že môže zničiť všetko šťastie a rozboriť všetok poriadok a harmóniu. A vieme, že ho nedokáže znechutiť ani náhla zradná nevera. Také naivné, že sadne na lep každej sladkosti. Také veľké, že sa doň vojdú všetky protiklady. A to – takmer u každého človeka,

a to – takmer v jednom mrknutí oka... Ale človek je stokrát úžasnejší, lebo je schopný vládnuť nad ním. A Boh? On jediný pozná cestu do najtajomnejšieho srdca. Aj preto človek otvoril srdce Boha na kríži, aby poznal Jeho „úmysly“ – cogitationes.

Spolupráca človeka s Bohom, milosť spolupráce s Milosťou, naša ľudská vôľa podriadená jeho vôli, môže vykonať zázrak premeny: aj z najtvrdohlavejšieho a najzaslepeniejšieho hriešnika urobiť veľkého svätca.

Poznámka: V liste je dlhšia pasáž venovaná ukončenému Jubilejnemu roku 500. výročia narodenia svätej Terézie od Ježiša (ukončený 15. X. 2015) a k Roku zasväteného života, ktorý práve skončil, preto sme vybrali niekoľko myšlienok, aktuálnych aj dnes, nielen pre osoby zasväteného života: Svätá Terézia od Ježiša, reformátorka obnoveného Karmelu a učiteľka Cirkvi, hovorila: „...naším životom je Kristus“. Bola neúnavná v hľadaní osobného Boha. Toto hľadanie urobilo z jej života „cestu dovnútra“. V centre tejto 500-ročnice bolo to, čo za tých 500 rokov nezostalo, nestratilo na aktuálnosti, čiže „život skúšaný a ‚zranený‘ Bohom; život, ktorému bola zverená misia kľúčovej dôležitosti: pripomenúť Cirkvi a člove-

ku všetkých čias, že centrom človeka je Boh a centrom Boha je človek“ (Saverio Canistra, gen. predstavený OCD).

V tejto stepnej tíšine, ktorá nás obklopuje, naslúchame tomu, čo Duch Svätý hovorí Cirkvi, aby sme dobre počuli, čo DNES „žiada od nás Boh a súčasné ľudstvo“. Svätý Otec očakáva od nás, Bohu zasvätených, daných do výlučného vlastníctva Ježišovi Kristovi, že „PREBUDÍME SVET“ ako proroci, ktorí svedčia, že Ježiš žil na tejto zemi, že naďalej žije a zachraňuje.

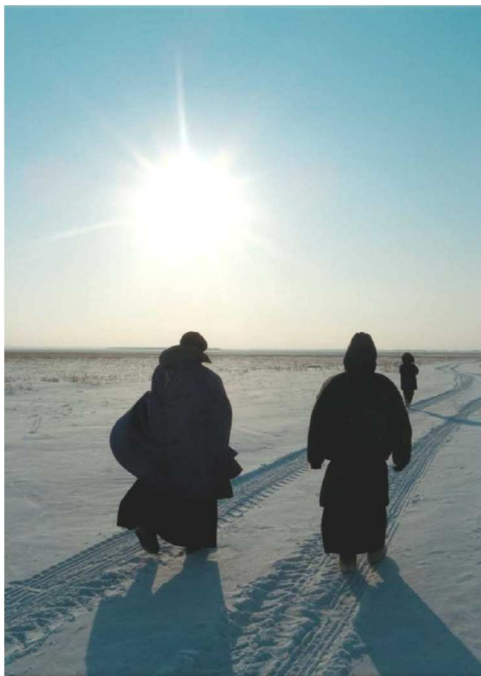
Dňa 2. februára, na sviatok Obetovania Pána, v Deň osôb zasväteného života pri svätej omši sme obnovovali rehoľné sľuby. Večer sme sviatok svätili spolu so sestrami Služobnicami a s kňazmi našej farnosti; po spoločne vyspievaných večerách bolo v hovorni srdečné stretnutie. Ďakovali sme Bohu za dar a tajomstvo povolania; delili sme sa o milosť osobitného vyvolenia, povolania lásky, spájajúc sa duchovne so sestrou Beátou, zakladateľkou Spoločenstva Arka Peret Zraneného Srdca – v Glubokom – a so všetkými oddanými Bohu.

Misia v Glubokom je odozvou na intenzívne, neustále volanie Svätého Otca Františka, adresované zasväteným osobám, aby „vyšli na periférie ľudskej existencie a niesli teplo nádeje“; tento východ, túto blízkosť očakávajú

ľudia, ktorí stratili všetku nádej. Glubokoje, to je dedinka, ktorá bola akoby odsúdená na vymretie; zdalo sa, že už zmizne z povrchu zeme – a stáva sa „svetlom zapáleným na vrchu“. Skutočne, stačí jedno srdce horiace láskou k Bohu, aby zohrial celý svet!

V Glubokom je aj stredisko pre osoby závislé od drog a alkoholu, ktorí sú tam na odvykajúcej terapii. V jeseni 2014 tam bol na vizitácii generálny predstavený Misijnej kongregácie sv. Vincenta de Paul a pri tejto príležitosti bol aj v našom kláštore. Po návrate do Ríma nám okrem iného napísal: „Po intenzívnej skúsenosti modlitby vo svätyni a zážitku hlbokého pokoja počas návštevy u sestier v kláštore mal som šťastie slúžiť svätú omšu aj v Stredisku. Čítil som blízkosť nášho Pána, prítomného dvojakým spôsobom: na oltári aj pri stole pri spoločnom jedle. Keď som prechádzal z kaplnky od Tela eucharistického Krista do malej jedálne, videl som v tých závislých osobách zranené, ale nezničené Telo Kristovo.“ Aké krásne svedectvo kňaza a brata v Ježišovi...

8. februára – na spomienku sv. Jozefíny Bakity – spoločenstvá Katolíckej cirkvi v Kazachstane bdeli na modlitbách a kontemplácii k Medzinárodnému dňu modlitieb o probléme obchodovania s ľuďmi. Sv. Bakita je aj dnes svedkom nádeje pre nespočetné

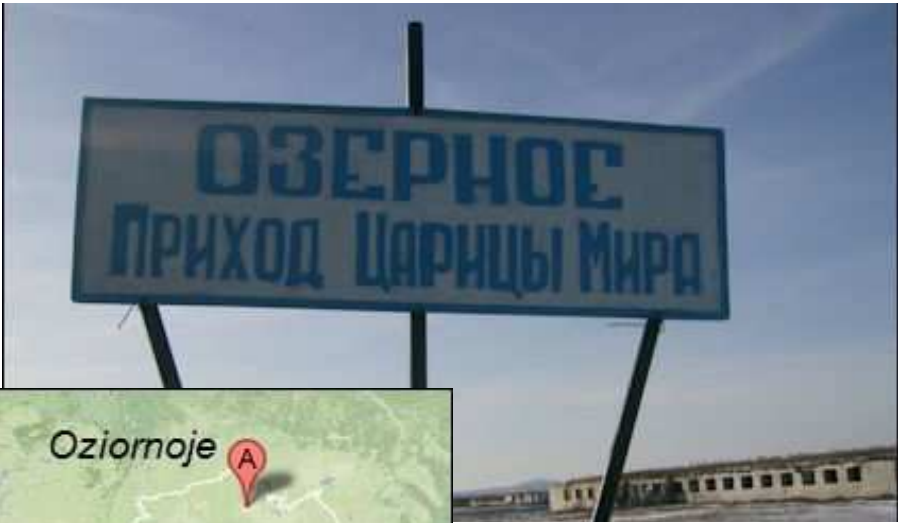
obete zotročovania a „môže podporovať úsilie všetkých, ktorí sa venujú boju s touto ranou na tele súčasného ľudstva, ranou na tele Krista“ (Sv. O. František).

Vďaka Božej prozreteľnosti bolo nám umožnené zoznámiť sa s mníšskym životom Pravoslávnej cirkvi v Astane, v Konštantínsko-Eliášovskom kláštore. Boli sme tam s naším arcibiskupom Tomášom Petom. /.../ Vďaka žičlivosti vладыky, diakona a matky Rafaely bolo nám umožnené precítiť hlbokú jednotu zakorenenu v Srdci Ježiša, v prameni všetkého dobra a krásy, v prameni Pravdy, Lásky a Radosti. „Mnišstvo je dedičstvom nerozdeľnej Cirkvi, stále veľmi živé v Pravoslávnej cirkvi, ako aj v Cirkvi katolíckej. /.../ Vrucne povzbudzujem k stretnutiam, aby vzrastalo vzájomné poznanie, úcta, vzájomná spolupráca, aby ekumenizmus zasväteného života bol pomocou na širšej ceste k jednote medzi všetkými cirkvami. Spoločné kráčanie je vždy obohacujúce.“ /.../ Ako odpoveď na túto výzvu Svätého Otca Františka uskutočnilo sa prvé

ekumenické stretnutie, ktoré sa hlboko zapísalo do našich srdiec. Srdečné, príjemné, do modlitby pohrúžené obličaje; miesta, ktoré nám ukázali, sväté ikony a tá neopísateľná atmosféra ticha, sústredenosti, modlitby – a to všetko preniknuté Svätou Prítomnosťou – žijú v našej pamäti. Bola nám priblížená história tamojšieho kostola a katolíckej Cirkvi v období komunistických represii; história vzájomnej pomoci, ratovania životov a vydávania svedectva lásky k Bohu, Márii a človeku; história mučeníctva kňazov a mníšok. S nádejou a dôverou zahŕňame do modlitieb konanie ekumenického patriarchu Bartolomeja I. a Svätého Otca Františka, to budovanie „Mostov pokoja a lásky“.

Toto je už naša ôsma zima na Oziornovskej stepi. Mrazy nie sú veľké (najnižšia teplota – 40 st. C), ale zima asi najdlhšia – už od októbra, je veľmi veterná a plná snehu. Je až neskutočné, ako – doslovne za niekoľko minút – sa môže zmeniť tvár krajiny. Silný vietor *buran* ženie pred sebou snehové vločky v šialenom rytme, meniac povrch zeme obdivuhodným, fantastickým spôsobom – každú chvíľu nové presypy, duny, akoby vlny... Napriek tomu, že v takéto dni cesty bývajú neprejazdné, východy z miest zablokované, sú aj takí, ktorí prinútení situáciou musia sa vydať na cestu a ... bojujú s buranom uprostred stepi. Solidarita vodičov je veľká. To dosvedčí každý, komu sa podarilo uviaznuť v snehovom záveji. A záveje sa tvoria mnohokilometrové. Aj v našej záhrade dosahujú výšku múra.

Keď konečne víchor utíchne, nastupuje hlboké ticho. Všetko je také čisté, snehobiele, meniace sa pod slnečnými lúčmi. Krásne... celá step, vyčerpaná, zmorená buranom, odpočíva, akoby pohrúžená do sna. Zdá sa, že život umiera... Ale nie... na snehu objavujeme podivné stopy, väčšie ako po vrabčekoch či vranách... Tajomné /.../ a v jedno ráno vidíme na okennom parapete sedieť „niečo“ podobné sove, ako s veľkými, doširoka otvorenými očami na nás pozerá. Keď sa „to“ vznieslo k letu, nechávajúc v snehu veľké stopy, ukázalo sa, že

rozpätie krídel má takmer meter. A nad záhradou nám občas krúžia dva orly. Z okien kláštora pozorujeme stádo laní nehybne stojacích na stepi, akoby boli zamrznuté. Udivuje nás ten ich postoj plný odovzdanosti, poddajnosti, pokoja. Neustále sa pred nami odkrýva krása ukrytá v stepi; krása prírody a celého tvorstva – „svätyňa Stvoriteľa“. „A Boh videl, že všetko, čo urobil, bolo veľmi dobré“ (porov. Gen 1, 31).

Milovaní, sme od Vás ďaleko, cca 5000 km, a predsa – v spoločenstve lásky tak blízko každému a každej z Vás. Vaše životy a životy Vašich rodín zverujeme eucharistickému Srdcu Ježiša a Neпоškvrnenému Srdcu Márie. Nech Vašou silou, pokojom a nádejou bude zmŕtvy-

chvstalý Kristus.

Dobry Pastier, ktorý vykúpil svoje ovce, ešte aj dnes ide na kraj sveta, aby vyhľadal jednu zablúdenú ovečku. ON je s nami „PO VŠETKY DNI, AŽ DO SKONČENIA SVETA“.

S modlitbou a láskou – mnišky, bosé karmelitánky z kláštora v Oziornom

sr. Joanna Mária od Zmŕtvychvstalého Ježiša

sr. Eva Mária od Eucharistie

sr. Alžbeta Mária od NPM z Hory Karmel

sr. Natália Mária od Ukrižovanej Lásky

Text je krátený. Preklad z poľštiny.

Obr.: Budova kláštora s kostolom
v OZIORNOM
v začiatkoch a dnes

Kalendárium pripomína

14. 02. – Ne: **1. pôstna nedeľa**

Sv. Cyril, mních a sv. Metod, biskup; spomienka sa tohto roku neslávi.

17. 02. – St: Sedem sv. zakladateľov Rehole služobníkov Panny Márie

Kántry

18. 02. – Bl. Fra Angelico, kňaz, patrón umelcov

19. 02. – Pi: **Kántry**

20. 02. – So: **Kántry**

21. 02. – Ne: 2. pôstna nedeľa

22. 02. – Po: **Katedra sv. Petra, apoštola**; sviatok

23. 02. – Ut: Sv. Polykarp, biskup a mučeník; spomienka

26. 02. – Pi: Sv. Alexander, biskup

Z farskej matriky

KRSTY:

**Sofia Hermanovská, Jaroslav Kolečava,
Margaréta Jalčová, Dária Tomášová**

POZVANIE DO VEČNOSTI PRIJALI:

Anna Tkáčová (87)

Oznamy

Združenie kresťanských seniorov Slovenska — klub Vranov nad Topľou pozýva svojich členov na stretnutie, ktoré sa uskutoční v utorok 16. februára 2016 o 12.30 hodine v Katolíckom kultúrnom dome.

V období Veľkého pôstu vás srdečne pozývame na spoločné pobožnosti Križovej cesty, ktoré sa v našej bazilike konajú v stredu o 17.30 hod. pre deti, v piatok o 17.30 hod. pre mládež a v nedeľu o 14.30 hod.

- 14. februára: Ružencové bratstvo
- 21. februára: Neokatechumenátne spoločenstvo
- 28. februára: Spoločenstvo matiek
- 6. marca: učitelia
- 13. marca: lekári a zdravotné sestry
- 20. marca: Spoločenstvo otcov

Aj tento rok môžete poukázať 2 % z dane pre občianske združenie BAZILIKA VRANOV, ktorého náplňou je zachovávanie kultúrnych hodnôt a rozvíjanie rôznych aktivít v našej bazilike a farnosti. Potrebne tlačivá si môžete vyzdvihnúť pri vchodoch do baziliky a v kancelárii.

ZRNKÁ MÚDROSTI

Láska je predovšetkým modlitba. A modlitba je ticho.

Načo je byť veľkým? Byť človekom je dosť veľký úspech.

S akým človekom sa stýkame poväčšine dňa, takým sa nevyhnutne staneme aj my.

Informačný bulletin

Vydáva Rímskokatolícky farský úrad Narodenia Panny Márie Vranov nad Topľou, Mariánske námestie 1496/127.

Určené pre vnútornú potrebu farnosti.

Jazyková úprava: Juliana Melková.

Príspevky, návrhy, podnety na: aib@bazilikavranov.sk

Redakcia si vyhradzuje právo v prípade potreby príspevky upravovať.